

Publicerad 2007-06-10 19:40 av andrasidan

Orden låg länge och kuskade runt i min uppfattning, ibland som exakta ord, ibland som bilder, ibland bara som en känsla som brände till då och då, tills jag tog mig den stund det krävde att föda. Och ändå, vad kan vi säga: Det pågår ----- ett tag till..

Döden satt på första rad

Så satt jag där, förvirrad,

i sommarens heta iver.

Kibariye och Hüsnü Senlendirici spelade,

jag satt på första bänk

och tänkte på döden som en dans,

som ett andetag.

Musiken lurar närvaron,

en stor regnbågsfärgad såpbubbla,

en tidlös illusion,

en ton som klingar ut,

allt var sant, barnen som lekte vid vattnet,

mina tonårsminareter

som höll det främmande levande

och sommardagen

som sakta vrider runt sina somriga visare

och så, denna förbannade längtan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren andrasidan med Poeter.se id #541 innehar upphovsrätten